

Renovar el compromís amb la lluita: idees per una CUP al servei del poble treballador català

Adriana Llena Places

Del debat "Bases per a una estratègia política independentista i socialista als Països Catalans" realitzat al Congrés Nacional Obert de la CUP del 16 de desembre de 2023 a Girona

En el marc del Congrés de Girona que donava el tret de sortida al Procés Garbí, que pretén donar un nou impuls al projecte de la CUP i de la Unitat Popular, se'm van formular una sèrie de preguntes que intentaré respondre en aquest article. Es tracta d'una síntesi, sense oblidar que els reptes que entomem són complexes i no poden resumir-se només en un seguit d'eslògans. Deixo aquí, doncs, algunes idees que serveixin per entomar el debat.

1. Un rumb clar

Per tenir un rumb clar ens calen objectius clars. L'objectiu és i ha de seguir sent una república socialista i feminista dels Països Catalans. Un objectiu ambiciós que només és possible a través d'un projecte revolucionari com és la independència dels Països Catalans. Tenint això clar, l'estratègia per aconseguir-ho sempre pot estar a debat, però tots els mitjans que fem servir tindran sentit en la mesura que ens apropin a aquest objectiu.

2. Acumulació de forces, disputa de l'hegemonia, creixement i aliances

La Unitat Popular és la configuració d'un bloc social en un moment històric concret. Aquest bloc aspira a ser el màxim de majoritari i a englobar una part significativa del poble treballador català. Per tant, necessita créixer moltíssim, i ha de poder fer-ho mirant cap als costats i cap a baix, i no, en canvi, a partir de sumar sigles amb poca implantació popular a una candidatura sense base social. Això implica un procés on necessàriament el poble és protagonista. La nostra proposta política i unes pràctiques conseqüents han de servir per integrar en un subjecte col·lectiu a qui sumem a la voluntat de construir una societat lliure a partir de la ruptura amb l'estat espanyol.

Les altres forces independentistes o d'esquerres poden ser les nostres aliades puntualment, però sense creixement propi no podrem canviar una correlació de forces desfavorable que explica en bona part les derrotes de l'últim cicle polític. La nostra aspiració no es pot limitar a ser la crossa d'altres espais polítics sinó que nosaltres volem construir un projecte central pel país que combina les aspiracions d'una majoria social d'esquerres i independentista, però que encara necessita créixer molt entre molts sectors socials (joves, persones migrants, jubilades, precàries, etc.). Resignar-nos a ser-ne un annex implica ser arrossegats en una dinàmica contrària al que s'ha demostrat útil per avançar: empènyer des del poder popular organitzat a altres espais a unes posicions rupturistes, desobedients i radicals.

La unitat popular ha de poder créixer a mesura que transformem el sentit comú individualista, masclista i espanyolista que ens imposen per plantejar alternatives que ens aportin esperança i il·lusió en poder canviar la realitat que ens ofega. Hem de ser qui ofereix una crítica a l'estat de les coses però també una alternativa.

3. La independència com el moment de ruptura

Plantejava inicialment que el nostre és un projecte revolucionari i justament entenem la independència com això: la via revolucionària que pot fer possible un canvi de sistema polític, econòmic i social a partir d'un procés de ruptura amb un estat pensat pel manteniment de les formes de dominació existents. En aquest sentit, els principis polítics històrics de l'esquerra independentista, que vinculen l'alliberament social i nacional dels Països Catalans, segueixen mantenint tota la vigència. El procés de ruptura independentista només es pot generar a través de la lluita del poble treballador català, ja que s'ha demostrat que les forces d'ordre no estan disposades a assumir tot el que implica aquest procés. En canvi, el poble organitzat sí que ha demostrat estar disposat a fer-ho. Hem de poder disputar i acumular poder en tots els àmbits per ser capaces de desencadenar i sostenir una insurrecció democràtica que generi les condicions per construir una república socialista i feminista dels Països Catalans.

4. Lluita

Tot això que plantejem no es podrà donar sense una certa dosi d'esforç i de conflicte. Si volem ser honestes amb la gent amb qui volem comptar, hem de reconèixer que el que plantejem no és fàcil. Ara bé, és l'única via possible per la llibertat del nostre poble i per sortir de la crisi constant a la qual ens aboca el capitalisme, que actualment ens està portant a una situació insostenible ecològicament i socialment. Nosaltres hem de ser portadores d'aquest esperit tant en la nostra presència a les institucions, on hem d'aconseguir la màxima força, com també fora d'aquestes. La lluita al carrer i a les institucions no són dues coses aïllades, sinó diferents vies d'intervenció en una realitat que volem canviar. Per tant, ho hem d'entendre com un tot coherent que ens apropi als nostres objectius. El nostre creixement electoral ha de tenir uns fonaments sòlids sobre una base popular forta capaç de sostenir els vaivens de la conjuntura. Això vol dir ser una força útil que dona la cara i batalla a les institucions per allò que creu, però que busca i s'implica en altres vies davant de les limitacions d'aquestes. Hem de generar confiança en nosaltres, però la millor manera de demostrar-ho serà a través de la pràctica, que és allò que millor comunica el nostre projecte. Una pràctica de qui es trenca la cara per frenar els processos de privatització, l'enduriment de l'autoritarisme, la manca de subministraments, que sosté el xoc contra els límits actuals per superar-los i que ofereix una via de lluita sempre.

5. Una organització gran, ambiciosa, militant i seriosa

Hem de ser una organització on càpiga tothom que vulgui, però a la vegada que estigui a l'altura dels seus plantejaments revolucionaris. Volem una CUP a cada poble i això exigeix participar directament dels conflictes i necessitats que expressa la nostra gent, ser un agent que forma part de la realitat quotidiana de qui volem al nostre costat de la trinxera. Hem de ser una organització ambiciosa que vulgui fer possible el que ara mateix sembla impossible, i per això hem de ser una organització militant que faci de motor de l'acció política col·lectiva. Hi ha moltes maneres de ser militant, però l'element fonamental és i serà el suport i la dedicació a una causa, el compromís com a principi. Davant d'un estat que ha demostrat la seva duresa i d'un sistema que farà el que sigui per tal de no caure, nosaltres hem de poder ser una eina seriosa i preparada per a tot, fent que tothom doni en la mesura del que pugui, però aspirant que totes donem quan calgui el

màxim de nosaltres mateixes. Ens cal preparar-nos, formar-nos i entrenar-nos en la pràctica per confrontar idees, detectar oportunitats i poder explotar-les.

La CUP ha de mantenir uns principis d'organització democràtica, que defugui de la professionalització en despatxos, el que implica entendre les alliberades i representants públiques, en primer lloc, com a militants i situar el centre de gravetat una base militant i social forta i compromesa.

Aquesta organització ha de mantenir un vincle molt estret amb tot el teixit popular, sindical, associatiu i cultural del país, així com amb el moviment de l'esquerra independentista, entenent que aquests espais seran els principals aliats amb qui construir el nostre projecte polític.